

РЕШЕНИЕ

№ 7906

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 04.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1901** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от „Клише“ ЕООД, с адрес [населено място], чрез управителя С. М. срещу Заповед № РД-21 от 10.02.2023г., с която Директорът на РИОСВ Б., на основание чл. 158, т.4, чл. 159 и чл. 160 от ЗООС е спрял достъпа и ползването на обектите, реализирани в поземлени имоти с идент. № 81178.50.65 и 81178.50.66, собствени на дружеството по КК на [населено място], местност „А.“, [община].

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт при следните съображения:

Сочат, че мотивите на заповедта са следните: „на 26.08.2021г. в РИОСВ Б. е постъпил сигнал от Командира на Военно формирование 54950- Б. към В. сили за изградено ваканционно селище и канализационна система в посочени имоти, засягащи хигиената и нормалното функциониране на военните обекти“. Посочено е още, че акваторията на залив А. е в непосредствена близост, прилежаща с цитираните имоти, а същата изцяло се заема от гавана на войсков район 1383 и обхваща нарочно обособен за нуждите на Министерство на отбраната район №51, която е забранен за плаване, риболов, водолазни дейности и туризъм“, като е обявен в известие до мореплавателите № 15/01.09.2004г. Сочи се още, че на 02.09.2022г. в имотите е извършена съвместна проверка от служители на РИОСВ Б., Б. дирекция „Черноморски район“ и [община], като е съставен констативен протокол № 020229/К-8-71/02.09.2022г., с който е установено, че са ситуирани 8 броя жилищни контейнери, 2 броя каравани с дървен подиум и навес, като всеки обект е оборудван със собствен санитарен възел. Установено е още, че водоснабдяването на имотите е

посредством собствен сондаж, изграден в поземлените имоти. Като са изградени площадкова канализационна и водопроводна мрежа, система за отвеждане на отпадъчни води – събирателна шахта и резервоар за отпадъчни води“. Посочено е, че така установеното е изградено без провеждане на процедурата по глава шеста на ЗООС, в това число съвместна процедура по чл. 31 от Закона за биологично разнообразие, съответно без окончателен административен акт на компетентен орган по околната среда, с който се обявява реализацията на инвестиционното предложение. Коментирани са и бъдещото инвестиционно намерение на дружеството по отношение на имотите, а именно – изграждане на 2 хотела, 40 еднофамилни жилищни сгради за сезонно ползване, 4 ресторанта, 1 административна сграда, 5 басейна, собствен трафопост, покрит паркинг, ново водовземно съоръжение от подземно водно тяло – тръбен кладенец в имот ПИ № 81178.50.61 местност „А.“, землище [населено място]. Налице е била административна преписка в РИОСВ Б., като с Решение № БС-18-П/16.03.2020г. е прекратена.

За предприетите действия без съгласуване с органите относно екологичната безопасност е сезирана Окръжна прокуратура Б., Областен управител Б., [община], РДНСК Б. и РЗИ Б..

Жалбоподателят счита, че органът е излязъл извън компетентността си, тъй като е забранено ползването на обекти, изградени в собствените на дружеството имоти. Установеното в акта нарушение, предпоставка за издаването му, е липса на окончателен влязъл в сила административен акт, с който се одобрява реализацията на инвестиционното предложение. Счита, че последното е в компетентността на Главния архитект на Общината по реда на ЗУТ, а ползването от органа правно основание касае спиране на производствена дейност или спиране на достъп до територии.

Счита още, че цитираните в акта писма на Министерство на отбраната и Началника на щаба на военноморските сили съдържат съображения от военноотбранителен характер за възможност за предизвикване на евентуални инциденти с плавателни съдове, което също намират, че е извън компетентността на органа, който има такава в сферата на околната среда, а не на отбраната.

Сочат, че предвидената от закона мярка за забрана на достъп до територии е свързана с цел да се преустановени производствена дейност, каквато в процесния случай не се извършва, за което не се спори.

Намира, че са налице и допуснати процесуални нарушения, като дружеството не е уведомяване за започване на производството, не е имота представител по време на проверката и не му е връчван препис от констативен протокол.

Сочат, че съгласно ОУП имотите на дружеството попадат в устройствена зона за курорт и допълващи дейности, който е одобрен от Министъра на регионалното развитие и благоустройството след съгласуване, вкл. с МОСВ и МО. Съображенията относно военно-отбранителния характер засягат акваторията, а не и ползването на имотите.

Делото е постъпило в съда чрез органа, който е представил преписката по издаване на акта и е изготвил становище за неоснователност на жалбата.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата на заявените основания, като се позовава е на приетата по делото съдебно-техническа експертиза. Претендира разносните по списък.

Ответникът Директор на РИОСВ Б. се представлява от юрк П., който оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира жалбата за допустима като подадена от правнолегитимирано лице и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

По фактите се установява следното:

Жалбоподателят „Клише“ ЕООД е собственик на имоти, съставляващи ПИ 81178.50.65 и ПИ 81178.50.66, като същите се намират на около 350 – 390 метра западно от имот, собственост на Министерство на отбраната ПИ № 81178.50.52 – за друг вид имот със специално предназначение и ползване. Между тях са ситуирани 8 броя ПИ. Цитираният ПИ представлява войсковия район, като имотите – собственост на дружеството, не попадат в границите на войсковия район.

На 26.08.2021г. в РИОСВ Б. е постъпил сигнал от Командира на Военно формирование № 54950 – Б. към В. сили за изградено ваканционно селище и канализационна система в имоти № 81178.50.54, 81178.50.55, 81178.50.56, 81178.50.57, 81178.50.58, 81178.50.63, 81178.50.64, 81178.50.65 и 81178.50.66 по КККР на [населено място], местност „А.“, [община], засягащи хигиената и нормалното функциониране на военния обект.

На 02.09.2021г. е извършена съвместна проверка от експерти на РИОСВ Б., Б. дирекция „Черноморски район“ и [община] на имоти с кратки номера 65 и 66, собственост на дружеството.

Констатирано е, че в имотите са ситуирани 8 броя жилищни контейнери, 2 броя каравани с дървен подиум и навес, като всеки обект е оборудван със собствен санитарен възел. Водоснабдяването на имотите е от собствен сондаж, изграден в един от поземлените имоти. Изградени са площадкова канализационна и водопроводна мрежа, система за отвеждане на отпадъчни води – събирателна шахта и резервоар за отпадъчни води.

За проверката е съставен констативен протокол № 020229/К-8-71/02.09.2021г. , който не е приложен по преписката. Същият не е връчван на дружеството, като обратното не се и твърди от органа.

Органът е приел следното от правна страна: Реализираните обекти са без проведена и довършена процедура по съгласуване на инвестиционното предложение . Същото попада в хипотезата на Приложение № 1 към чл. 92, т.1 и т.24 „Туризм и отдих“, б. „а“ „Ваканционни селища, хотелски комплекси извън урбанизираните територии с обща площ над 10 дка и съоръженията към тях и Приложение 2 към чл. 93, ал.1, т.1 и т.2 „Минно дело , т.2, . „г“ „Дълбоки сондажи“ , в т. число геотермални за съхраняване на ядрени отпадъци от ЗООС.

Посочено е, че за имотите е имало инвестиционно предложение ИП, която процедура е прекратена с Решение № БС-18-П/16.03.2020г., което е по молба на инвеститорите, поради налично отрицателно становище на МО в хода на съгласуване на процедурата.

Прието е, че така установените съоръжения са поставени в нарушение на екологичното законодателство, поради което са уведомени редица институции.

Цитирано е предложение от Окръжна прокуратура Б. за предприемане на мерки от страна на РИОСВ Б. по отношение на установените дейности.

Посочено е, че местоположението на имотите е в непосредствена близост до войсков район 1383, представляващ военноморска база „А.“, която е публична държавна собственост. Дейностите, извършвани в обекта, представлявали непосредствена опасност за възникване на инциденти, застрашавайки базираните плавателни съдове, както и относно дейността на военните формирования, разположени във войсков район 1383, вкл. в акваторията на залив А..

Прието е, че горното е предпоставка за приложение на нормата на чл. 158, т.4, чл. 159 и чл. 160 от ЗООС, поради което е издадена процесната заповед, с която е спрял достъпа и ползването на обектите, разположени в имотите на дружеството . жалбоподател.

Както бе посочено, от СТЕ се установява, че имотите отстоят през 8 броя имота от военноморската база „А.“. От същата се установява още, че процесните имоти не попадат в обхвата на войсков район /ПИ 81178.50.52/ и не граничат с него.

В акваторията на залив А. са обособени два охраняеми района, които са от значение за отбраната – район 018 и район 051. Район 018 е забранен за плаване, риболов и водолазни дейности, а район 051 – само за плаване, като е посочен в сборно описание на режима на плаване на невоенни кораби в морските пространства на Република България. Режимът на охрана на посочените райони не съдържа изисквания за начина на ползване на прилежащите имоти на сушата. Процесните имоти 65 и 66 не попадат в райони 018 и 051, тъй като представляват такива от сушата, а не са част от акваторията, в която попадат защитените райони.

В КККР не са нанесени сградите и съоръженията на военната база, поради класифицирания характер на обектите. В становище на главния архитект на [община] е посочено, че ПИ 81178.50.66, собственост на жалбоподателя, попада частично в прилежаща зона на охраняема зона за сигурност – 2000 метра от охраняем обект – склад за боеприпаси по смисъла на Наредба № 2 на МРРБ, като явно е съобразена Наредба № 2/10.07.2000г. за проектиране на строежи, предназначени за производство и съхраняване на взривни вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси. Същата е отменена с Наредба № РД-02-20-1/19.01.2017г. за планиране и проектиране на строежи, предназначени за производство, съхранение и търговия на оръжия, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия. Целта на охраняемите зони е свързан с безопасната експлоатация на цивилни строежи, находящи се в близост до съоръжения за съхранение на боеприпаси. С нея се въвеждат ограничения м застрояването относно цивилните обекти, като защитата е адресирана към тях, а не към обектите за съхранение на боеприпаси. Последното следва да бъде съобразено при последващ етап на производството по реализиране на инвестиционното предложение.

Не е налице нормативен или административен акт, който да поставя имотите на жалбоподателя / 65 и 66/ в режим на охрана.

Прилежащата към ПИ 81178.50.65 част от акваторията по смисъла на чл.3, т.2 във връзка с чл. 10, т.1 от ЗЧУК и чл. 56, ал.1 от Правила и нормативи за прилагане на ОУП на [община] обхваща ивица от акваторията от 200 метра, като същата не граници и не попада напълно или частично в обхвата на район 018 и 051. Няма нормативни изисквания за ползване на акваторията, прилежаща към имота на жалбоподателя. Последвана не е предмет на особена защита, определена с нормативен или административен акт, свързани с корабоплаването или сигурността и отбраната на страната.

Съгласно ОУП на [община], имотите попадат частично в охранителна зона „А“ по смисъла на чл. 10 от ЗЧУК и в охранителна зона „Б“ по смисъла на чл.11 от ЗЧУК и в устройствена зона за курорт и допълващи дейности Ок4/25/ по Правилата и нормативи за прилагане на ОУП на [община] с възможност за смяна на предназначението на земята на изграждане на сгради за отдих и курорт при параметри на застрояване за охранителна зона А – плътност на застрояване 20%, коефициент на интензивност 0.5, кота корниз 7..50 , озеленяване 70%, от които дървесна растителност S, а за зова Б- плътност на застрояване 30 %, коефициент на интензивност на застрояване 1.0, кота корниз 10 метра, а озеленяване – 50%, като S е за дървесна растителност.

Не са налице нормативни изисквания относно ползването на прилежащата акватория към имотите, съгласно чл. 57 от Правила и нормативи за прилагане на ОУП.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Разпоредбата на чл. 158, т.4 от ЗООС предписва, че директорите на РИОСВ могат да издават заповеди, с които да налагат принудителни административни мерки с цел преустановяване или предотвратяване на нарушения на екологичното законодателство или последици от такива нарушения. Съгласно чл. 159, т.2 от ЗООС, при прилагането на принудителните административни мерки, министърът на околната среда и водите или оправомощени от него лица, директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции, със съдействието на областния управител , спират с мотивирана заповед производствената дейност на собствениците или ползвателите на територии, както и достъпа до територии на собствениците и ползвателите, включително чрез пломбиране или запечатване.

Съдът приема, че нормата е напълно неприменима към установените по делото факти. Основното съображение за това е липсата на производствена дейност, която да обоснове запечатване на обекта, респ. достъп до имотите, в които този обект се намира, какъвто е смисълът на нормата.

В процесния случай се установява наличие на описаните сгради – 8 броя жилищни контейнери и 2 броя каравани, както и водопроводна и канализационна система към тях, което не представлява производствена дейност. Липсва дефиниция за производствена дейност, но съдът приема, че следва да изходи от предписаните от приложенията към закона видове дейности, които изискват специален разрешителен режим, какъвто не е процесният случай. В тази връзка не се споделя изложеното от органа в мотивите на акта , че е налице хипотезата на т.24, б. „а“ от Приложение №1 и т. 2, б. „г“ от Приложение №2 към ЗООС. Първата точка изисква наличие на ваканционни комплекси или хотелски дейности извън урбанизираната територия над 10 дка. Такива не са установявани, нито проверявани в случая от страна на органа. Същият е приел, че наличието на 8 броя жилищни контейнера и 2 броя каравани осъществява такава дейност. Съдът намира, че е налице смесване на започналата и прекратена процедура по съгласуване на инвестиционно предложение за реализиране на хотелски комплекс и установените на място съоръжения. Сигнализирана е общинската администрация на [община] за проверка относно наличието на съответни разрешения за установените съоръжения, като не е изяснен дори статутът им – на сгради или преместваеми съоръжения. В този смисъл, именно Кметът на Общината, респ. Главния архитект следва да издаде съответен акт по отношение на изискуемите условия за строежа, респ. поставянето им. Не е обаче в компетентността

на Директора на РИОСВ да продължи процедурата по установяването на законността им. Същият не е извършил и дължимата проверка относно това дали установените съоръжения осъществяват визираната производствена дейност. Както бе посочено, липсват и всякакви доказателства относно другото изискване за приложение на нормата – размер на имотите, където е разположено предприятието повече от 10 дка.

Другата визирана от органа хипотеза на т.2, б. „г“ от Приложение №2 визиращо минно дело и е абсолютно неприложима.

Поради изложеното, съдът приема, че липсва действащо предприятие, чиито обекти да бъдат запечатани и забранени за достъп по смисъла на ЗООС, което прави актът лишен от предмет, съответно нищожен.

Нещо повече, налице е пълно несъответствие и непоследователност между мотивите на акта и разпоредените със същия последици. Повод за процедиране на преписката и издаване на акта е съвместна проверка, осъществена от представители на административни органи, между които и издателят на процесния акт. Мотивите, възприети от органа, са настъпване на евентуално нарушение, каквото не е точно описано и посочено. От данните по преписката може да се установи, че повод за производството е опасение от евентуално застрашаване на находящия се в съседство с процесните имоти обект на В. сили, а именно – военна база „А.“. Последното безспорно подлежи на проверка при процедиране на съответни инвестиционни предложения, но в никакъв случай не обосновава застрашаване на екологичното законодателство.

От друга страна, по делото се установи от приетата съдебно-техническа експертиза, че имотите – собственост на жалбоподателя, не са пряко съседни на военния имот – публична държавна собственост.

Не е предвидена нормативна или друга забрана, както и ограничение относно ползването на имотите.

Както бе посочено, ответникът е смесил двете производства – това по прекратената процедура по съгласуване на инвестиционно предложение и установените на място съоръжения. Същият е приел, че те осъществяват хотелиерска дейност, изхождайки от намеренията на инвеститора, заявени в ИП. Последното е недопустимо, доколкото е налице прекратена процедура, поради оттегляне на искането от страна на инвеститора, именно в хода на което е направено запитване до Министъра на отбраната, който е дал отрицателно становище за реализиране на ИП. Ново инвестиционно предложение няма данни към момента на приключване на производството да е внасяно, респ. съгласувано по реда на ЗООС. Поради което, ползването на мотивите на писмото на МО и В. сили по отношение на внесеното ИП не може механично да се пренася върху установените съоръжения, тъй като тяхно становище не е търсено, респ. искано.

Имотите са с предназначение „курорт и допълващи дейности“ с възможност за промяна на предназначението по смисъла на ЗЧУК и Правила и нормативи за приложение на ОУП на С..

При последващо инвестиционно намерение, съответно предложение, което включва конкретни параметри, следва да бъде проведена съответната съгласувателна процедура по реда на ЗООС, ако последното попада в обхвата на приложенията на закона. Именно в тази хипотеза следва да бъде съобразено наличието на два охраняеми райони – район 018 и район 051, както, съответно акваторията към тях, както и това, че имот с кратък №66 попада на 2000 метра отстояние от специален обект. Последното ще бъде предмет на преценка, респ. съгласуване с Министерство на отбраната по отношение на конкретно заявено бъдещо строителство.

Към момента на приключване на съдебното производство се установява само това, че имотите на жалбоподателя с кратки номера 65 и 66 не са гранични на войсковия район, не са включени в границите му и не е налице нормативно ограничение за ползване на акваторията им, поради което цитираното отрицателно становище на МО по отношение на обектите, установени в имотите, е напълно неотнормено и необосновано.

За пълнота съдът отбелязва, че споделя тезата на жалбоподателя, че е налице нарушаване на административнопроизводствените правила, тъй като за производството същият не е уведомяван, не му е търсено становище и не е организирано присъствие по време на реализираната проверка.

Споделя се и тезата, че цитираното указание от Окръжна прокуратура Б. не може да обвърже органа буквално, а същият дължи своя проверка, изясняване на релевантни обстоятелства и прецизно определяне на приложимите норми.

По изложените съображения, съдът приема, че оспорената заповед се явява нищожна, като издадена без предмет и при липса на компетентност по отношение конкретните обекти по преписката.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски, като съдът приема, че е основателно направеното възражение за прекомерност на договорения адвокатски хонорар, заявен в размер на 6 000 лева, от които 1000 лева ДДС, съобразно с действителната фактическа и правна сложност на делото, който следва да бъде намален до 3 000 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА № Заповед № РД-21 от 10.02.2023г. на Директора на РИОСВ Б., с която на основание чл. 158, т.4, чл. 159 и чл. 160 от ЗООС е спрял достъпа и ползването на обектите, реализирани в

поземлени имоти с идент. № 81178.50.65 и 81178.50.66, собствени на „Клише“ ЕООД по КК на [населено място], местност „А.“, [община].

ОСЪЖДА РИОСВ Б. да заплати в полза на „Клише“ ЕООД сумата от 200 / двеста/ лева заплатени държавни такси, 1150 /хиляда сто и петдесет/ лева, представляващи заплатен хонорар на вещо лице и 3000 / три хиляди/ лева адвокатски хонорар.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: